

ப்ராத: ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம்

This is a prayer consisting of three stanzas in which the mind (*manas*) speech (*vāk*), and body (*kāya*) of the individual are sought to be dedicated to the supreme Spirit. The first thoughts, words and actions of everyday exert a great influence on the life of the individual. If they are consecrated and made divine, they will pave the way for spiritual illumination. The prayer at dawn is profoundly significant in that the dawn is the outer symbol of the inner awakening.

In these stanzas, Śri Adi Śankara sets forth also the quintessence of Advaita-Vedānta.

The ultimate reality is Saccidanānda (existence-consciousness-bliss). It is turīyā, that which is the reality of the three states of experience and is beyond them. These expressions, however, ought not to be taken literally as descriptive or definitive of Reality. Hence it is that *Brahman* is indicated by the negative way, as `not this', `not this'. *Brahman* eludes categorisation; it is not within the limits of ideas and words. The so-called individual soul is non-different from it. The soul is not to be confused with the body mind complex. The elements that constitute the world are but illusory appearances on the basic Reality, even as a shake, a garland, etc., are projections on a rope. As the sun of wisdom rises, these illusions disappear, and the goal of life is reached.

ப்ராத: ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம்

1. ப்ராத: ஸ்மராமி ஹ்ரு³தி³ ஸம்ஸ்பு²ரதா³த்மதத்வம்
ஸச்சித்ஸுக²ம் பரமஹம்ஸ - க³திம் துரீயம் |

ய: ஸ்வப்ன - ஜாக³ர - ஸுஷுப்தமவைதி நித்யம்

தத்³ப்³ரஹ்ம நிஷ்கலமஹம் ந ச பூ⁴தஸங்க⁴: ||

ஹ்ருதயத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்மதத்வத்தை அதிகாலை நான்
ஸ்மரிக்கிறேன். அந்த ஆத்மதத்வம் ஸத்-சித்-ஆனந்தமானது.
பரமஹம்ஸ வழியில் இருப்பது. துரீயமானது.

2. ப்ராதர் - ப⁴ஜாமி மனஸாம் வசஸாமக³ம்யம்

வாசோ விபா⁴ந்தி நிகி²லா யத³னுக்³ரஹேண |

யம் நேதி - நேதி வசனை: நிக³மா அவோசன்

தம் தே³வதே³வம் அஜமச்யுதம் ஆஹூரக்³ர்யம் ||

வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாத அந்த தேவதேவனை காலையில்
சேவிக்கிறேன். அவர் பிறவி-இறப்பு இல்லாத முதல்வராகவும், இது
இல்லை-இதுவுமில்லை என்றும் வேதங்களில் கூறப்படுபவராக
உள்ளார். அவர் அநுக்ரஹத்தால்தான் எல்லா மொழிகளும்
விளங்குகின்றன.

3. ப்ராதர் - நமாமி தமஸ: பரமர்கவர்ணம்

பூர்ணம் ஸநாதனபத³ம் புருஷோத்தமாக்²யம் |

யஸ்மின் இத³ம் ஜகத³ஸேஷம் - அஸேஷமூர்தௌ

ரஜ்ஜ்வாம் பு⁴ஜங்³ம இவ ப்ரதிபா⁴ஸிதம் வை ||

அஜ்ஞான இருளுக்கு அப்பால் சூர்ய ப்ரகாசம் போல் இருப்பதும்,
பூர்ணமாகவும், ஸநாதனம் என்ற சொல்லிற்கிடமாயும்,
புருஷோத்தமன் என்ற பெயருள்ளதாயுமுள்ள அந்த தெய்வத்தை
வணங்குகின்றேன். அதில்-சராசர மூர்த்தியாயுள்ள அதில் இந்த
உலகம் முழுதும், கயிற்றில் ஸர்ப்பம் போல தோற்றமளிப்பதாக
உள்ளது.

ப்ராத: ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம்

4. ஸ்லோகத்ரயம் இத₃ம் புண்யம் லோகத்ரய - விபூ₄ஷணம் ।

ப்ராத: காலே படே₂த்₃யஸ்து ஸ க₃ச்சே₂த் பரமம் பத₃ம் ॥

அதிகாலையில் இந்த மூன்று ஸ்லோகங்களை படிப்பவர் காலகிரமத்தில் மோக்ஷ பதவியையடைவர். ஏனெனில் இவை புண்யமானவை. மூன்று உலகத்திற்கும் சிறப்பானவை.

ப்ராத: ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.